

Lillægget, at Hjælpeſkatten ſkal bære mindſt $\frac{1}{3}$, bliver da unyttigt og er tillige vildledende, da jeg har viſt, at Antagelſen af Forſlaget til § 5 vil lede til, at Hjælpeſkatten kommer til at bære ikke $\frac{1}{3}$, men $\frac{1}{2}$ af hele Skattebyrden, og man kan altsaa ikke ſamtidig ſtemme baade for Lillægget til § 5 og til § 1.

Scherfig: Jeg ſkal fiøſt med Henſyn til, hvad min ærede Nabo (Ordføreren) har udtalt, tillade mig at bemærke, at jeg netop har ſtaaet i den Formenting, at man ved at ſætte: „mindſt en Trediedeel“ for det Fiøſte antydede, at der under enhver Omſtændighed ſkulde paalignes Noget i Hjælpeſkat, nemlig mindſt en Trediedeel, men at man dernæſt ved at lade Stattealigningscommiſſionen have frie Hænder, ſaa at den for Exempel ikke blot kan komme til at paaligne Hjælpeſkatten med det halve Beløb, men ogſaa med reſpective en Trediedeel eller tre Fjerdedele eller derover, og derfor, nemlig for at antyde, at der abſolut ſkulde og maatte paalignes Noget i Hjælpeſkat, maa jeg holde faſt paa, at der kommer til at ſtaa „mindſt en Trediedeel“.

Naar min ærede Nabo tidligere har omtalt, at det, at jeg har meent, at Statteportionernes Størrelſe ſkulde være eens for begge Skatter, ſlet ikke har nogen Betydning, da troer jeg, at han deri ikke har ſaa ganſke Ret, og han har viſt, ligesom jeg, gjort den Erfaring — hvilket da iſær gjælder med Henſyn til en Trediedeel og to Trediedele af de forſkjellige Skatter — at det har havt noget meget Miſligt ved ſig.

Man har derved, i Forbindelſe med at Statteportionerne ikke ere eens, maattet opſtille et ganſke beſynderligt Maſſineri. Man har ſaaledes viſnok fiøſt ſøgt at udſinde, hvor mange der kunde anſættes i Hjælpeſkatsportioner, og dernæſt har man maattet ſøge at ſaae den dobbelte Sum tilveie af Næringsſkatten. Derved er man kommen ind paa at maatte tyie til — væſentlig viſnok af Mangel paa Næringsbrugere, ſom man kunde paaligne Næringsſkat — at paaligne Waſenhuſet og et

Kloſter Næringsſkat; og den Urigtighed, ſom man derved er kommen ind paa, mener jeg, at man meget let vil kunne undgaae ved at forlade, at de ſkulde være en Trediedeel og to Trediedele, og ved at forlade, at der for den ene Stat indkræves en betydelig høiere Sum pr. Portion end for den anden af diſſe Skatter.

Hvad dernæſt angaaer, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amtis 2den Valgkreds (Tſcherning) har udtalt om Næringsſkatten, ſaa troer jeg dog, at han ikke vil nægte, at Næringsſkatten ligesom er en perſonlig Skat. Den lignes paa Perſoner, ſom drive Næring, eller paa den Fordeel og den Gyvne, ſom deres Næring dertil give dem; men nu har det for ikke længere end $3\frac{1}{2}$ Aar ſiden forholdt ſig med Paaligningen af denne Stat ſaaledes, at den hele Stat, hvortil Hjælpe- og Næringsſkat nu henregnes, paalignedes alene paa Næringen, men at man fordi Statte-ten ſtadig og ſtadig ſteg, kom til den Overbeviſning, at det var rigtigt, at Andre ogſaa bleve deelagtige i Udredelſen af diſſe Skatter, og det er derfor, ſom jeg tidligere har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at man allerede nu ſaaledes er kommen ind paa, at man har ſøgt at ramme alle dem, ſom ere iſtand til at ſvare perſonlig Skat, Hjælpe- og Formue- og Leilighedsſkat, og at man dernæſt, forſaa vidt man mener, at de Næringsdrivende foruden deres Næring have Formue, ogſaa her har paalignet dem Hjælpeſkat, og derfor har jeg troet, at det maatte være rigtigt, at man paa en nem Maade kunde komme ind paa at forlade Næringsſkatten eller rettere ſagt Benævnelſen af Næringsſkatten ſaa ſnart ſom mulig, og jeg har i denne Anledning tilladt mig at ſtille det Forſlag, at der for det Fiøſte ikke ſkulde holdes faſt, at det kun ſkulde være en Trediedeel, ſom maatte paalignes ſom Hjælpeſkat, og at man dernæſt heller ikke burde holde faſt, at Næringsportionerne havde forſkjellig Størrelſe; og endelig har jeg meent, at der burde idetmindſte hengaae nogle Aar, for at man i den Tid ogſaa maatte kunde udſinde en anden Aligningsmaade end den nu brugelige.